

15 FEBRUARI 1923

No. 4

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Komt, hoort naar des profeten stem,
En luistert naar Gods woord.

REDEVOERING.

President Heber J. Grant, in de openingsrede der Algemeene Haljaarlijksche Conferentie van 6 October 1922, maant den Heiligen, de wetten Gods en des lands te onderhouden.

(Vervolg).

„Wij gelooven dat, waar zulke wetten ter bescherming derzelve bestaan, de menschen zich voor vergoeding op de burgerlijke wet zouden beroepen, voor alle onrechten, en verongelijkingen, waar persoonlijk letsel toegebracht is, of het recht van eigendom of karakter geschonden wordt; doch wij gelooven, dat alle menschen gerechtigd zijn, zichzelf, hun vrienden, hun eigendom, en de regeering tegen alle onwettelijke aanvallen en aanmatigheden van alle personen, in tijden van nood te verdedigen, waar onmiddellijk beroep op de wetten niet kan plaats hebben, en geen bijstand verleend worden.

„Wij gelooven dat het rechtvaardig is, het Evangelie aan de natiën der aarde te prediken, en de rechtvaardigen te waarschuwen, zichzelf van het bederf der wereld te vrijwaren, doch wij gelooven niet dat het recht is met lijfeigenen tusschen beide te treden, noch hen het Evangelie te prediken, noch hen te doopen, in strijd met den wil en den wensch hunner meesters; noch zich met hen in het minst inlaten of hen beïnvloeden, waardoor zij ontevreden zouden worden met de omstandigheden van dit leven, brengende daardoor het leven van menschen in gevaar; zoodanige tusschenkomst, wij gelooven, is onwettig en onrechtvaardig, en ge-

vaarlijk voor den vrede van elke regeering, welke veroorlooft, dat menschelijke wezens in slavernij gehouden worden."

Plichten der Heiligen van wetonderhouding.

Ik bekrachtig deze, met algemeene stemmen door de Conferentie van 1835 aangenomen verklaring met geheel mijn hart. Ik ben overtuigd, zonder de minste gedachte van twijfel, dat het de plicht is van elken Heilige der Laatste Dagen, die door eenige gedachte bezield is, dat een onrechtvaardige wet is toegepast, nadat het in de rechtzaal uitgevochten is en uitspraak is gedaan, hoe dat dan ook moge luiden, door het hooggerecht van ons glorierijke land, de Vereenigde Staten, dat het haar of zijn plicht is zulk een wet te erkennen.

Ik geloof dat ieder Heilige der Laatste Dagen — en niemand is dat die „wisky” drinkt, maar ieder „Mormoon” die sterken drank gebruikt, weet dat hij voor den Almachtige onder veroordeel is, of hij de koper van den drank of slechts iemand is, die er mede van gebruikt. Ik geloof dat elke Heilige het aan zichzelf verschuldigd is om de wet, bekend als de sigaretwet, te erkennen en onderhouden, en ik geloof, als een volk zouden wij weten, bij de aankondiging van elken man die zal verkozen worden voor de staten-generaal, dat hij een voorstander dier wetten moet zijn, en zoo hij zich aldus niet wil verklaren, en zijn tegen-candidaat, onverschillig wat zijn richting is, zich ten gunste daarvan uitlaat, behooren we onze politiek te begraven en hem onzen steun te verleen, die de inachtneming der sigaretwet voorstaat.

De keus van den besten man.

Politiek herinnert mij zeer veel aan de mazelen. De mazelen doen niet zooveel kwaad als men een weinig saffraan, thee of iets anders gebruikt om ze naar buiten te houden, maar als ze naar binnen slaan, maken ze je vel geel en somwijlen zelfs scheel. Daarom laat de politiek ook niet op je inwerken. Ik geloof absoluut in den besten man voor het ambt. Ik geloof in eerlijke, oprechte, goede mannen om gekozen te worden om plaatsen en posities in den staat en de kerk te bekleeden.

Wij getuigen tot de geheele wereld, dat Joseph Smith den Schep- per van hemel en aarde ontmoette. Wij getuigen tot de geheele wereld dat in antwoord op de vraag aan God gedaan, welke van de onderscheiden godsdiensten in de wereld de waarheid bezat, God op Zijnen Zoon Jezus Christus wees, en zeide: „deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem,” en dat de Zaligmaker der Wereld Joseph Smith vermaande zich met geen der secten te verbinden. Wij gelooven dat de man, die deze verklaringen betreffende regee-

ring en wetten gaf, een profeet van den levenden God was. Wij gelooven de verklaringen, die in de Afd. staan, volgende op wat ik u heb voorgelezen — en tusschen twee haakjes opgemerkt, waar ik niet hier ben om u te plezieren, zal ik ook Afdeeling 135 lezen :

„Marteldood van Joseph Smith en zijn broeder Hyrum, de Patriarch, te Carthage, Illinois, 27 Juni 1844.

„Om het getuigenis van dit boek en het Boek van Mormon te verzegelen, maken wij den marteldood van Joseph Smith, den Profeet, en Hyrum Smith, den Patriarch, bekend. Zij werden 27 Juni 1844 in de gevangenis te Carthage omstreeks vijf uur 's namiddags door een gewapende bende met zwart gemaakte gezichten van ongeveer 150 à 200 personen, doodgeschoten. Hyrum werd het eerst geschoten, en viel kalm neer, uitroepende: „Ik ben een dood man!” Joseph sprong vanuit het venster, en werd, terwijl hij zulks trachtte te doen, doodgeschoten, uitroepende: „O, Heere, mijn God!” Zij werden beiden, zelfs nadat zij dood waren, op een onmenselijke wijze geschoten, en beiden ontvingen vier kogels.

„John Taylor en Willard Richards, twee der Twaalven, waren de eenige personen te dien tijd in de kamer aanwezig; de eerste werd op barbaarsche wijze met vier kogels verwond, doch is sedert dien tijd hersteld; de laatste, door de voorzienigheid van God, ontkwam, „zelfs zonder dat zijn kleederen doorschoten waren.”

Des Profeten Werk.

„Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heeren, heeft meer gedaan voor de zaligheid der menschen dan eenig ander mensch, die ooit op deze wereld geleefd heeft (Jezus alleen uitgenomen). In den korten tijd van twintig jaren heeft hij het Boek van Mormon, hetwelk hij door de gave en de macht Gods vertaalde, voortgebracht en is het middel geweest hetzelve op twee vastelanden uit te geven; hij heeft de volheid van het eeuwige Evangelie, hetwelk dat boek bevat, tot de vier hoeken der aarde gezonden; hij heeft de openbaringen en geboden, welke dit Boek der Leer en Verbonden bevat, en vele andere wijze geschriften en onderrichtingen voor het welzijn van de kinderen der menschen voortgebracht; heeft vele duizenden Heiligen der Laatste Dagen doen vergaderen; een groote stad gebouwd; en een naam en vermaardheid nagelaten, welke niet uitgewischt kunnen worden. Zijn leven was machtig, en hij stierf machtig in de oogen van God en Zijn volk, en gelijk de meesten van de gezalften des Heeren in tijden van ouds, heeft hij zijn zending en werken met zijn eigen bloed verzegeld — en eveneens zijn broeder Hyrum. In leven waren zij niet verdeeld en in den dood waren zij niet gescheiden!

„Toen Joseph naar Carthage ging, zichzelf aan de voorgewende eischen der wet over te geven, twee of drie dagen eer hij vermoord werd, zeide hij: „Ik ga gelijk een lam ter slachting; doch ik ben kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van eenig kwaad tegenover God en alle menschen. Ik zal onschuldig sterven, en het zal nog van mij worden gezegd: „Hij werd in koelen bloede vermoord.” Denzelfden morgen, nadat Hyrum zich gereed gemaakt had, te gaan — zal het gezegd worden ter slachting? — Ja, want alzoo was het — las hij de volgende (36—38) verzen van het twaalfde hoofdstuk van *Ëther*, in het Boek van Mormon, en vouwde het blad van hetzelfde om:

Vers van het Boek van Mormon.

„En het geschiedde dat ik tot den Heere bad, dat Hij de Heidenen genadig wilde zijn, opdat zij liefde mochten hebben. En het geschiedde dat de Heere tot mij zeide: „Zoo zij geene liefde hebben het hindert u niet; gij zijt getrouw geweest; daarom uwe kleederen zijn rein. En omdat gij uwe zwakheid gezien hebt, zult gij sterk gemaakt worden, zelfs tot het nederzitten in de plaats, welke ik in de woningen Mijns Vaders toebereid heb. En nu zeg ik vaarwel aan de Heidenen en eveneens aan Mijne broederen die ik liefheb, totdat wij elkander voor den rechterstoel van Christus zullen ontmoeten, waar alle menschen zullen weten, dat mijne kleederen niet besmet zijn met uw bloed.”

„De testamentmakers zijn nu dood, en hun testament is van kracht.”

Mijn moeder, als een jonge vrouw, woonde vele jaren in Nauvoo. Zij verzekerde mij, dat geen meer Godvreezend, oprecht sterfeling dan Hyrum Smith, de Patriarch, de aarde had betreden, en ik twijfel niet in het minst aan de absolute verhooving van Joseph en Hyrum in de tegenwoordigheid des Heeren. Ik twijfel niet dat deze twee mannen aan de andere zijde, door de macht die zij hebben, het werk van God op deze aarde helpen bevorderen, niet-tegenstaande hun martelaarschap.

De testamentmakers zijn dood en hun testament is van kracht.

„Hyrum Smith was 44 jaren oud, Februari 1844, en Joseph Smith was 38 jaren oud, 23 December 1843; en voortaan zullen hun namen gerangschikt worden onder de martelaars voor den godsdienst; en de lezer in elke natie zal herinnerd worden dat het Boek van Mormon, en dit Boek der Leer en Verbonden der Kerk, het beste bloed der negentiende eeuw kostte om dezelve voor de zaligheid van een verdorvene wereld voort te brengen; en indien het vuur eenen groenen boom voor de heerlijkheid van God kan verschroeien, hoe gemakkelijk zal het de „dorre boomen” ver-

branden, om den wijngaard van bederf te reinigen. Zij leefden voor heerlijkheid; zij stierven voor heerlijkheid; en heerlijkheid is hun loon. Van eeuw tot eeuw zullen hun namen tot het nageslacht verkondigd worden als kostbaarheden voor de geheiligden.”

„Zij waren aan misdrijf geheel onschuldig, zooals dikwerf be-
wezen geworden was, en waren slechts in de gevangenis opgesloten
door de samenzwering van verraders en goddelooze mannen; en
hun onschuldig bloed op den vloer der gevangenis te Carthage, is
een groot zegel aan het „Mormonisme” gehecht, dat niet door eenig
gerechtshof der aarde kan verworpen worden; en hun onschuldig
bloed op het wapenschild van den Staat Illinois, met de door den
gouverneur toegezegde, doch gebrokene belofte van den Staat, is
een getuigenis van de waarheid van het Évangelië, dat de geheele
wereld niet in twijfel kan brengen; en hun onschuldig bloed op
de banier der vrijheid, en op de grondwet der Vereenigde Staten, is
een afgezant voor den godsdienst van Jezus Christus, dat de har-
ten der oprechte menschen onder alle natiën zal aandoen; en hun
onschuldig bloed van al de martelaren onder het altaar, die Johan-
nes zag, zal tot den Heere der heirscharen roepen, totdat Hij dat
bloed op de aarde zal wreken.”

Bijeenkomst is een getuigenis.

Ik heb begrepen dat de prachtige beschrijving van het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith was geschreven door President John Taylor bekend als de „Kampioen voor Vrijheid”, die vier schoten in zijn lichaam ontving, die eenige der kogels mede naar het graf heeft gedragen, en die jaren na het martelaarschap, op deze plaats voor het volk stond als de President, Ziener en Openbaarder voor de Kerk van Jezus Christus. Menschen mogen samenspannen, en mogen werken tegen de Kerk van God, thans hersteld op deze aarde, maar de verklaring hier gemaakt, dat niemand, behalve Jezus Christus Zelve, meer voor de zaligheid der menscheid heeft gedaan dan Joseph Smith, kan niet worden tegengesproken. Ik daag de wereld uit om eenig godsdienstig volk, onverschillig waar u gaat, met niet meer ledental dan de Heiligen der Laatste Dagen, om een conferentie van het volk samen te roepen en zulk een prachtige bijeenkomst te hebben als hier vandaag. Deze bijeenkomst is een getuigenis voor elke levende ziel, die een oogenblik nadenken wil, dat God in werkelijkheid, door instrumentaliteit van Joseph Smith, het plan van leven en zaligheid weder op deze aarde heeft gevestigd; dat Jezus hem heeft onderricht. Al het ongelooft van de geheele wereld dat God en Jezus Christus tot hem gesproken hebben, kan het feit niet veranderen, het is een feit — en God heeft mij en duizenden en tienduizenden Zijner kinderen, van het land der middernachtszon, Scandinavië, tot heelemaal naar

Zuid-Afrika, over heel Europa, van Canada naar Zuid-Amerika, en over al de eilanden der zee, een getuigenis gegeven door den Heiligen Geest, dat Joseph Smith in werkelijkheid een profet van den levenden God is.

Valschheid verkondigd.

Sta mij toe om een krantenuitknipsel te lezen, dat mij door den vroegeren gouverneur John C. Cutler, in een brief is toegezonden. Hij zegt: „Ik dacht dat het ingesloten uitknipsel u kon dienen als informatie, zooals het voor mij is geweest.”

„Mormoonsche leider een Politieke Baas,” zegt de Hervormer.

„Winona Lake, Ind., 9 Aug. — De machtigste politiek-geheime persoon in Amerika is op heden H. J. Grant, het hoofd van het „Mormoonsche koninkrijk”, verklaarde dr. James S. Martin van Pittsburg, superintendent van de National Reform Association, in een toespraak gehouden op de Jaarlijksche Christian Citizenship Institute. Zes-en-twintig jaren geleden, ging hij voort, was er geen principaal mensch in het geheele „Mormonisme”, die zooveel als een stem had. Allen waren de rechten door de Amerikaansche regeering ontnomen, om de misdaden door hen gepleegd. Heden begunstigt, H. J. Grant, president, maakt overeenkomst met groote politieke partijen, dicteert de politieke staatkunde van Utah en ten minste van vijf omliggende Staten en heeft hinderlijken politieken invloed in minstens vijf anderen.”

Deze heer moet naar één der liegende toespraken van een algemeen bekend „anti-Mormoonsche” vrouw geluisterd hebben. Martin is het hoofd van de National Reform Association. Indien zijn woorden juist overgebracht zijn, diene hij zichzelf te hervormen en zich van valschheid te reinigen.

Er is een bijzondere plaats bereid voor zijn soort, en zoo hij zich niet bekeert, zal hij daar te lande komen. Ik verkondig aan de geheele wereld dat ik zelf Utah niet politiek controleer, dat ik daartoe geen verlangén heb, dat ik mijn mond nimmer ten gunste of ten nadeele, van eenig persoon in de naburige staten heb geopend, welke volgens zijn zeggen door mij politiek worden gecontroleerd. Van Joseph Smith werd gezegd, dat zijn naam onder alle naties „voor goed en voor slecht bekend zou staan” of dat het beide zou zijn, „goed en slecht besproken onder alle menschen”, en wij, zijn opvolgers, hebben dezelfde voorrechten genoten. Van ons zijn vreeselijke en schandelijke leugens verteld geworden. Een „anti-Mormoon” heeft volgens een rapport gezegd, dat ik vijftien miljoen dollars in een Wall Streetbank had, als curator voor de kerk; en ik had nimmer vijftien cent.

Kan vooruitgang niet verhinderen.

Zooals ik heb gezegd, al het ongeloof der wereld en al de leugens van menschen, zooals de eerwaarde Martin, die zichzelf onderrichten mochten en daarom deze leugens niet noodig hebben anderen te vertellen, kunnen den voortgang van dit werk niet verhinderen. Om u juist aan te toonen, dat het niet kan worden verhinderd, laat mij weder lezen wat de Heere Joseph vertelde, toen hij in de Liberty-gevangenis zat opgesloten.

U kunt de openbaringen des Heeren niet verhinderen den profeet in de gevangenis zelfs te bereiken. Ik zal u zelf daarvan iets laten lezen. Het is Afdeling 121. Lees het allen. Ik zal met het 33ste vers beginnen :

„Hoelang kunnen stroomende wateren onrein blijven? Welke macht kan de hemelen tegenhouden? Zoowel kan de mensch zijn nietigen arm uitstrekken, om de rivier Missouri in haar aangewezen koers te stuiten, of den stroom opwaarts te wenden, als den Almachtige te verhinderen kennis van den hemel op de hoofden van de Heiligen der Laatste Dagen uit te storten.

„Ziet, er zijn velen geroepen, maar weinig zijn uitverkoren. En waarom zijn zij niet uitverkoren?

„Omdat hunne harten zoo zeer op de dingen dezer wereld gezet zijn, en zij naar de eer der menschen zoeken, dat zij deze eene les niet leeren: „Dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.

„Dat zij op ons kunnen bevestigd worden, is waar; maar wanneer wij ondernemen onze zonden te bedekken, of onzen hoogmoed of onze ijdele eerzucht te bevredigen, of bestuur, heerschappij, of dwang op de zielen der menschenkinderen in eenige mate van ongerechtigheid uit te oefenen, ziet, de hemelen onttrekken zich; de Geest des Heeren wordt bedroefd; en als deze onttrokken is, — vaarwel zij dan het Priesterschap of gezag van dien man.

„Ziet, voordat hij het is gewaar geworden, is hij aan zichzelf overgelaten, om tegen de prikkelen te slaan; de heiligen te vervolgen, en tegen God te strijden.

„Door droevige ervaring hebben wij geleerd dat het de aard en neiging van bijna alle menschen is, zoodra zij een weinig gezag verkrijgen, zooals zij veronderstellen, zij onmiddellijk onrechtvaardige heerschappij beginnen uit te oefenen.

„Daarom zijn velen geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.

„Geene macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoedigheid, ootmoedigheid, en door ongeveinsde liefde;

„Door vriendelijkheid en zuivere kennis, welke de ziel, zonder huichelarij en bedrog grootelijks zal ontwikkelen, bestraffende bijtijds met scherpe woorden, wanneer door den Heiligen Geest daartoe gedreven, en daarna eene vermeerdering van liefde toonende jegens hem dien gij bestraft hebt, opdat hij u niet als zijn vijand achte;

„Opdat hij moge weten dat uwe getrouwheid sterker is dan de banden des doods;

„Laat uwe ingewanden vol liefde jegens alle menschen, en jegens het huisgezin des geloofs zijn, en laat deugd uwe gedachten onophoudelijk versieren, dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid Gods sterk wassen, en de leer van het Priesterschap zal op uwe ziel nederdalen als de dauw des hemels.

„De Heilige Geest zal uw voortdurende metgezel zijn, en uwe sceppter een onveranderlijke sceppter van gerechtigheid en waarheid, en uwe heerschappij zal een eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal dezelve tot u toevloeien voor immer en altoos.”

De Liberty-gevangenis hield de inspiratie van den levenden God niet terug van Joseph Smith; want er zijn ons weinige openbaringen geschonken, die grooter waren dan die, welke hij in de Liberty-gevangenis ontving:

„En dit is het Evangelie, de blijde tijdingen, waarvan de stem uit den hemel ons getuigenis gaf.

„Dat Hij, zelfs Jezus, in de wereld kwam om voor de wereld gekruisigd te worden, de zonden der wereld te dragen, de wereld te heiligen en haar van alle ongerechtigheid te reinigen.” (Leer en Verb. Afd. 76).

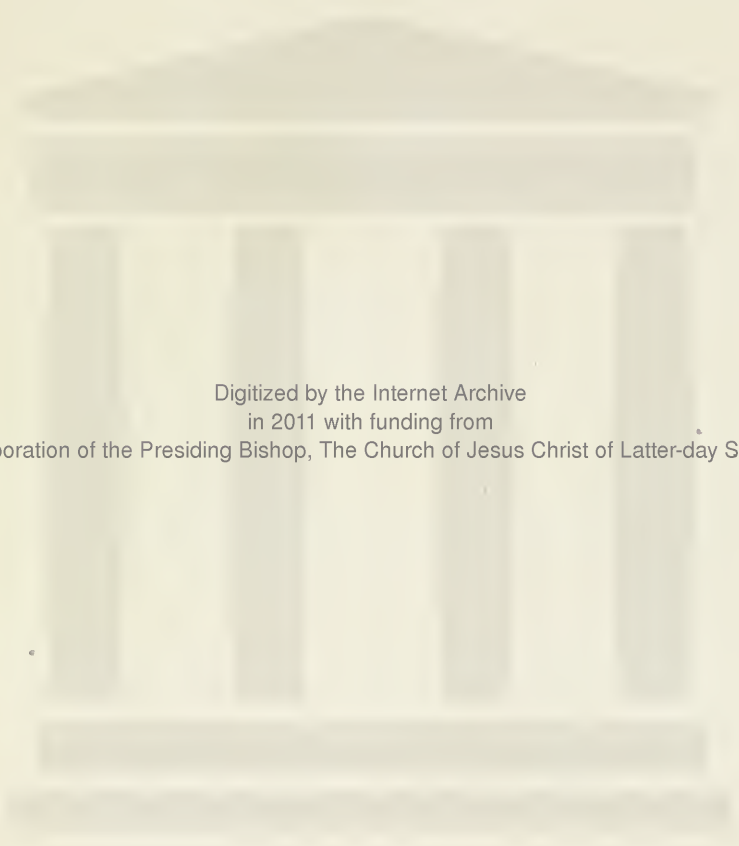
Dat is het getuigenis van het evangelie, hetwelk wij aan de gansche wereld geven. Menschen hebben gezegd: „Wij gelooven dat Jezus Christus leeft, maar weten doen we 't niet.” Tenminste twee menschen wisten het, en hier volgt hun getuigenis; het is de getuigenis van Joseph Smith en Sidney Rigdon:

„En nu na de vele getuigenissen, welke van Hem gegeven zijn, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven; dat Hij leeft;

„Want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand des Vaders, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is.

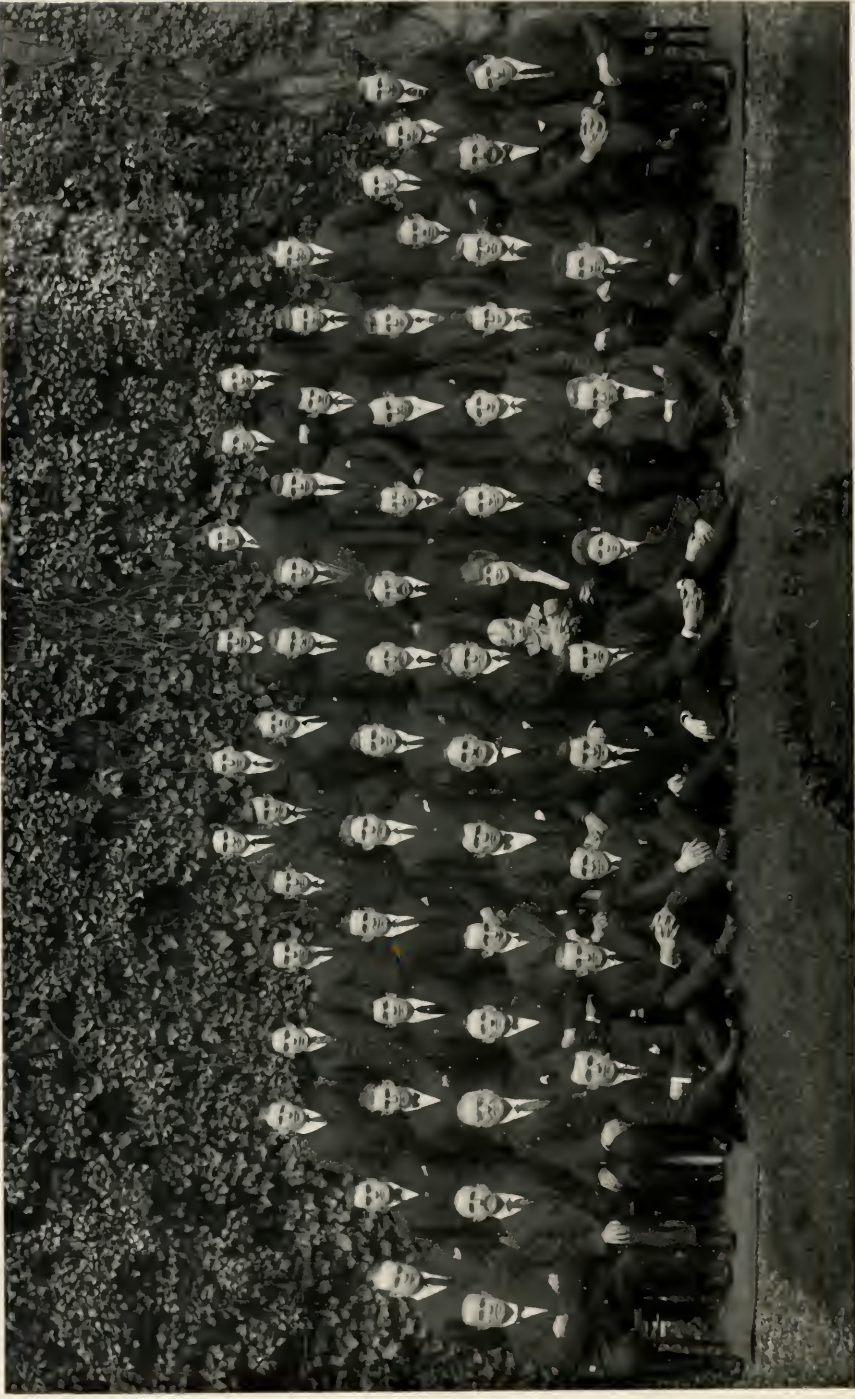
„Dat bij Hem en door Hem en van Hem de werelden zijn en werden geschapen, en de bewoners daarvan gewonnen zonen en dochteren Gods zijn.”

(Wordt vervolgd).

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from

Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

APOSTEL DAVID O. Mc. KAY, PRESIDENT VAN DE EUROPEESCHE ZENDING, PRESIDENT EN ZUSTER JOHN P. LILLYWHITE
EN ZENDELINGEN VAN DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING
JANUARI 1923

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

Verslag van de Rotterdamsche Conferentie.

Een wonderbare conferentie werd gedurende de vier dagen vanaf den 11den Januari tot en met 14 Januari te Rotterdam gehouden. Beiden, ouderlingen en heiligen, beweren dat deze conferentie alle vorigen overtroffen heeft, zoowel in den geest die in alle vergaderingen heerschte en in het aantal, welke deze conferentie hebben bijgewoond.

Dit kan grootelijks toegeschreven worden aan het feit, dat president David O. Mc Kay, welke over de Europeesche zending presideert, de goede heiligen van Holland gedurende het grootste gedeelte van de conferentie, met zijn tegenwoordigheid vereerde.

De conferentie werd Donderdagavond 8 uur in de zaal „Excelsior” geopend door het zingen van „Komt, Heiligen, komt” door de vergaderden. Gebeden werd door ouderling John Visser van Leiden. Het Schiedamsche zangkoor zong „Ons Hooger Doel”. Conferentie-president Gerrit J. Kruitbosch verwelkomde de aanwezigen, waarna de president der zending, John P. Lillywhite, ouderling Heber G. Taylor van Schiedam en Cornelius Zappey, ass.-redacteur van „De Ster”, den grondtoon voor deze conferentie aangaven door verschillende van de eerste beginselen, het doel van het leven en de Godheid te bespreken.

Het Schiedamsche zangkoor zong „Morgenlied”. Daarna werden twee personen, die voor den aanvang van de vergadering gedoopt waren, bevestigd als leden der Kerk.

Tot slot werd door het Schiedamsche zangkoor „Aanbidding” gezongen, en het gebed werd uitgesproken door ouderling Roelof Steenblik van Delft.

De tweede vergadering van deze conferentie werd Vrijdagavond 8 uur geopend door het zingen van „De Geest Gods”. Een zegen werd gevraagd door ouderling John J. de Brij van Amsterdam en het Rotterdamsche zangkoor zong „Gods Voorzienigheid”. Ouderlingen Leendert van Beekum van Arnhem, Hyrum Dallinga van Schiedam, Hendrik Landwaard van Rotterdam en president John P. Lillywhite, spraken over den afval van de waarheid en de herstelling van het Evangelie van Christus. Vele bewijzen werden aangehaald om aan te toonen dat voorspellingen vervuld worden

en vervuld zijn. Het Rotterdamsche zangkoor zong een Engelschen lofzang en ouderling Lyman S. Williams van Arnhem sloot deze vergadering door gebed.

Zaterdag, vroeg in den morgen, waren bijna alle zendelingen van de Nederlandsch-Belgische Zending aan het station D.P. aanwezig om Apostel David O. Mc Kay te begroeten, welke met den vroegen trein van Hoek van Holland zou komen.

President Mc Kay had een klein oponthoud in Hoek van Holland en kwam een uur later aan.

Dienzelfden morgen vergaderden de zendelingen in een speciale priesterschap-vergadering. Alle aanwezigen werden op een hartelijke wijze welkom geheten door president Lillywhite, waarna elk ouderling geroepen werd om zijn gevoelens uit te drukken over het zendingswerk. Om kwart over twaalf begaven allen zich naar de photograaf, waar een portret van de geheele groep genomen werd, waarvan een afdruk in deze „Ster” gevonden kan worden.

Om twee uur werd de vergadering voortgezet. Na van alle aanwezige ouderlingen gehoord te hebben, drukte president Lillywhite zijn dankbaarheid uit over het schoone werk, hetwelk de ouderlingen volbracht hadden en voor de broederlijke liefde en ondersteuning, die zij aan hem en aan elkander gegeven hadden en sprak woorden van raad en aanmoediging.

President David O. Mc Kay gaf zijn blijdschap en tevredenheid te kennen, om het voorrecht te hebben om de conferentie bij te wonen. Hij verklaarde de plichten van een zending en sprak over: „Oprechtheid, Zelf-Beheersching, Medegevoel, en den Geest van Christus.” De geest van éénheid en liefde, die de Nederlandsche Zending kenmerkt, was in groote mate aanwezig.

Zaterdagavond 8 uur werd er een ambtenaren- en ambtenaresen-vergadering gehouden. „De Geest Gods” werd gezongen en ouderling Morris B. Ashton van Amsterdam opende de vergadering door gebed. Het Rotterdamsche zangkoor zong „Het Duizendjarige Rijk”. Een kort verslag werd nu door de verschillende gemeente-presidenten uitgebracht en een algemeen verslag van de conferentie werd door conferentie-president Kruitbosch gegeven. Al de verslagen lieten duidelijk uitkomen, dat men door heel de conferentie heen, zich in de leiding van Gods Geest kan verheugen en dat er in éénheid gewerkt wordt en de ouderlingen grootelijks in hun werkzaamheden ondersteund worden door de getrouwe heiligen. Zuster Lillian Lillywhite gaf een sterke getuigenis en dankte de zusters van de Zusters-hulpvereniging voor het goede werk, hetwelk zij gedaan hadden. Op verzoek van president Mc Kay zong ouderling Leendert van Beekum „Home Beloved Where 'Er I Wander” en president Lillywhite drukte zijn

vreugde uit over het groote aantal dat aanwezig was, en sprak over de verantwoordelijkheid, welke op de schouders rust van een elk, die een ambt bekleedt in de kerk van Christus. Zeven personen, die voor den aanvang dezer vergadering gedoopt waren, werden nu bevestigd.

President David O. Mc Kay sprak over de warme begroeting, welke hem in Holland ten deel gevallen was en drukte zijn waardeering uit over den goeden invloed, dien hij gevoelde onder het Hollandsche volk en gaf een schoone verklaring van Joh. 1: 35—41 en moedigde de heiligen aan om de les, die daarin onderwezen wordt, toe te passen en zeide, dat elkéén zijn broeder zoude vinden en hem vertellen wat hij gevonden had en probeeren één ziel aan de Kerk te brengen. Het zangkoor zong een Engelschen lofzang en ouderling Stephanus N. Wetter sprak het dankgebed uit.

Zondagmorgen 10 uur werd de conferentie voortgezet. De vergaderden zongen „Vat Moed! Alles Is Wel!“. Ouderling John. J. de Brij, van Amsterdam, smeekte een zegen over de vergadering af en het Rotterdamsche zangkoor zong „Luister en Glorie“.

De president der zending, John P. Lillywhite, verwelkomde de aanwezigen. President David O. Mc Kay gaf een zeer treffende toespraak, die hem in de gedachte gebracht werd, doordat een zeer fraaie bouquet bloemen bij de opening der vergadering hem aangeboden was door het jongste zoontje van president en zuster Lillywhite. Gebruikende de woorden, welke gevonden kunnen worden in Mattheus 6 : 28: „Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen“, gaf hij eenige schoone lessen en drukte de heiligen op het geweten de verantwoordelijkheid die zij dragen en moedigde hen aan de geboden van God te onderhouden en te allen tijde naar het goede in hun mede-menschen te zoeken. De toespraak zal in haar geheel in een later nummer van „De Ster“ verschijnen.

Zuster Van 't Hoff zong een solo, waarna ouderling Andrew Jacobson van Engeland over het werk van de dienstknechten van God sprak. Ouderling Harold H. Bennet, alzoo van Engeland, zong: „The Lord Is My Shepherd“. Conferentie-president Gerrit J. Kruitbosch sprak over de openbaringen van Joseph Smith en de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan de verordeningen van het Évangelië. President Lillywhite volgde ouderling Kruitbosch op en schilderde met uitgezochte woorden de schoonheden en zegeningen af, die gehoorzaamheid aan de wetten van God volgen. Het Rotterdamsche zangkoor zong „Het Loon Der Volharding“ en ouderling Francis de Brij van Haarlem, eindigde door dankzegging.

„O, mijn Vader“ werd als openingszang door de vergaderden gezongen in de Zondagmiddagvergadering, die om 2 uur begon.

Ouderling Martinus Groen van Den Haag zond het openingsgebed op en het Rotterdamsche zangkoor zong een Engelschen lofzang. Ouderling Heiko Boekweg, conferentie-president van Amsterdam, verklaarde de eerste beginselen van het Évangelie en speciaal den doop door onderdompeling.

Zusters De Bruin en Werkhoven zongen een duet, waarna ouderling Bennet van Engeland over de Godheid sprak. Ouderling Royden E. Weight, secretaris der Nederlandsch-Belgische Zending, weidde uit over de teekenen der tijden en de tweede komst van Christus. Zuster Van 't Hoff zong wederom een solo. De autoriteiten der Kerk werden nu voorgesteld en door de aanwezigen erkend en goedgekeurd door het opsteken der rechterhand.

President David O. Mc Kay maakte het ontslag van president en zuster Lillywhite met woorden van waardeering bekend en sprak met lof over het wonderbare succes, hetwelk zij gehad hebben, hen prijzende voor den goeden toestand en de geest van éénheid, die in de geheele Zending aanwezig is. Zuster Lillywhite was de laatste spreekster. Zij gaf een sterke getuigenis en drukte haar dankbaarheid uit voor de vele Évangelie-zegeningen en voorrechten, waarin zij zich verheugd had. Het zangkoor zong een Engelschen lofzang en ouderling Pieter S. Mietus van Dordrecht, sloot de vergadering door gebed.

De laatste vergadering van deze conferentie nam om 7 uur 's avonds een aanvang in het „Nutsgebouw”. Lang vóórdat de vergadering begon, was de zaal overvol en velen moesten met staanplaatsen tevreden zijn. „De Schoone Toekomst” werd door allen gezongen en conferentie-president Gerrit J. Kruitbosch uitte het openingsgebed. Het Rotterdamsche zangkoor zong: „I Saw Another Angel Fly”. President Lillywhite sprak eenige woorden van welkom en ouderling Bowa de Vries besprak den afval in de Katholieke kerk en getuigde van de herstelling. President David O. Mc Kay sprak nu met welgekozene woorden zulk een grijpende rede uit over wat behandeld wordt in Mattheus 7 : 16—20: „Aan hunne vruchten zult gij ze kennen”, dat alle aanwezigen met onvermoeide aandacht hem volgden. De vruchten, die „Mormonisme” afwerpt, werden duidelijk en klaar verhaald. President Mc Kay besloot met een krachtige getuigenis van het woord van wijsheid en van de goddelijkheid van het Évangelie van Jezus Christus. Ook deze toespraak zal in één van de eerstvolgende „Sterren” verschijnen.

Ouderling Harold H. Bennet zong den solo „In My Father's House Are Many Mansions”.

President John P. Lillywhite was de laatste spreker van de conferentie. Met krachtige woorden onderwees hij de menigte in de grondbeginselen van het Évangelie en vermaande hij de heiligen,

om door hun vruchten aan de wereld te toonen, dat zij inderdaad volgelingen van den Meester zijn of „Heiligen der Laatste Dagen”.

Broeder Van Klaveren en Zuster De Bruin zongen een duet, waarna ouderling Stanley L. Sharp van Haarlem de dankzegging uitsprak. Het Rotterdamsche zangkoor zong hierna nog een Engelschen lofzang. President Mc Kay en president Lillywhite bevestigden beiden hun bewondering, waardeering en dankbaarheid aan diegenen, die deelgenomen hadden aan het zingen gedurende de conferentie. De redevoeringen en toespraken van Apostel Mc Kay werden met vaardigheid vertaald door ouderling Cornelius Zappey.

Een wondervolle geest heerschte in iedere vergadering van de conferentie en beiden, ouderlingen en heiligen, waren zeer voldaan en opgebouwd door het bezoek van president Mc Kay en onder den indruk van zijn toespraken. Hij won de harten van alle aanwezigen door zijn groote eenvoudigheid en begeerte om elk de hand te drukken en een ieder in zijn of haar eigen taal te begroeten. De conferentie bracht nieuwen moed en kracht aan de zendelingen en allen keerden huiswaarts naar hun verschillende arbeidsvelden met een besluit om zich nog meer in te spannen om het werk des Heeren te verspreiden.

Het jaar 1922 is een bijzonder succesvol jaar voor de Nederlandsche Zending geweest. Met een gemiddeld aantal van 36 zendelingen zijn 248 zielen gedoopt. De vergaderlokalen in bijna iedere vertakking zijn zeer goed gevuld en velen onderzoeken de boodschap van leven en licht met een begeerte om de waarheid te leeren. De toekomst laat zich schoon aanzien.

RIJMPREEKJES.

No. 21. Van een dommen Roodhuid en Anderen.

Van Lo, een dommen Indiaan, wordt deze grap verhaald: hij had een deken opgedaan, maar had daarbij gefaald te letten op de lengte; en zie, nu reikte 't ding slechts tot zijn knie.

De deken was te kort! En Lo zat in den pekel, man! Hij peinsde en dacht en broedde zóó, hij kreeg er hoofdpijn van. Totdat hij opsprong met een kreet: hij had een uitkomstplan gereed!

Hij nam zijn mes en heeft een lap van 't boven-eind gemaaid, en heeft dat stuk met bindtouw, knap, aan 't voeteneind genaaid. En, had het moeite hem gekost, Lo had zijn vraagstuk opgelost!

Ge glimlacht om den Indiaan, hebt wellicht nooit vermoed, dat gij zóó dom óók hebt gedaan, meermaal, en nóg vaak doet. Is onze huid niet rood maar blank, wij gaan aan 't zelfde euvel mank.

Toen 's morgens vroeg de zomerzon ons tot den arbeid riep, wie onzer die den dag begon, wie onzer die niet sliep? Daar gingen twee, drie uren heen: het „boveneind” des daags verdween!

En zinkt de zon in 't westen neer, heeft zij haar loop voldraaid, dan worden enkele uren weer aan 't „voeteneind” genaaid! Ons kunstlicht rekt den dag een poos..... O ja, daar zijn ook blanke Lo's!

Lijkt andrer doen ons dom, misschien (elk acht zijn uil een valk!) daar is een woord van splinters-zien en 't blind zijn voor een balk..... Geen spotlach voor den „Indiaan”, maar wel voor eigen fout een traan!

FRANK I. KOOYMAN.

Nicotine een zwaar vergift.

Het is eigenaardig, dat men in den handel nicotine in onbepaalde hoeveelheden kan inslaan, terwijl blauwzuur, dat niet méér vergiftig is, niet verkocht mag worden dan op recept.

In gedroogde tabaksbladeren komt ongeveer 9 pCt. nicotine voor. Door gisting daalt het percentage tot 3, maar ook de z.g. nicotine-vrije tabak bevat nog minstens 1 pCt. van dat vergift.

Hoe sterk dit vergift is, blijkt bijv. uit het feit, dat het voldoende is een druppel nicotine bij den snavel van een duif te brengen om het dier onder hevige krampen in een minuut te doodden. Zware vergiftigingen komen b.v. ook voor bij smokkeelaars, die tabak op hun lichamen binden en dus door hun huid opnemen.

Het gevaar voor nicotine-vergiftiging is te geringer, naarmate de geleider van den rook naar den mond langer is. Een belangrijk percentage van de nicotine slaat dan neer, zonder in den mond te komen. Het rooken van pijpen zou dus het minst schadelijk zijn voor de gezondheid.

Eén twintigste gram nicotine is reeds een voor den mensch doodelijke dosis. In drie tot vijf gram tabak bevindt zich reeds een zoodanige dosis, doch daarvan komt bij het rooken ongeveer 1/100 gram in het lichaam. Een hoeveelheid van 25 gram tabak zou dus reeds de doodelijke dosis in het lichaam kunnen brengen. Het is echter wel begrijpelijk, dat bij beginnende rookers zulke ernstige gevallen van vergiftiging kunnen optreden. De lichtere vormen kennen alle beginnende rookers goed genoeg! Ook chronische nicotine-vergiftiging komt veel voor in den vorm van keel- en darmcatarrh en gezichtsstoornissen tot blindheid toe.

(Overgenomen).

Van over den Oceaen.

Murray, 1 Januari 1923.

Geliefde Broeders en Zusters,

Dikwijls heb ik er over nagedacht om velen van u nog eens te schrijven, maar aangezien ik zooveel broeders en zusters en vrienden heb gevonden tijdens mijn zending, is het haast onmogelijk voor mij u allen persoonlijk te schrijven. Zoo neem ik de gelegenheid waar, om door ons geliefd tijdschrift „De Ster” zooveel mogelijk mijn doel te bereiken.

Als deze paar regels u onder de oogen komen, ben ik bijna al een jaar hier in Zion. Ik gevoel dankbaar tot den Heere, dat Hij mij de gelegenheid heeft geschonken om hier met Zijn volk in de toppen der bergen te vergaderen. Vooral verblijd ik mijzelve, dat ik het voorrecht mocht genieten om eerst een zending te vervullen in mijn geboorteland. Het is één van mijn grootste zegeningen geweest, die ik ooit heb genoten. Gedurende mijn zending heb ik mannen en vrouwen leeren kennen, die de waarheid liefhebben, ja, die het beste wat ze bezitten zouden opofferen voor het werk van God, indien het verlangd werd.

Dankbaar ben ik nog steeds voor de verschillende hulp en medewerking, die ik onder u genoot. Moge de Heere Zijn zegeningen in ruime mate over u allen uitstorten, zoodat wij ons steeds gelukkig kunnen gevoelen in het Évangelië.

Moge 1923 voor u allen een gezegend jaar worden en in het bijzonder voor de zending, opdat nog velen gevonden mogen worden, die een verbond wenschen te sluiten aan het heilig watergraf. Ook de broeders-zendingen wensch ik veel geluk, hopende dat de Heere steeds Zijn Geest op u en uw werk wil laten rusten, opdat gij allen succes moogt hebben in uw pogingen om het Évangelië te verspreiden. Met vreugde lees ik de verschillende succesvolle berichten over de Nederlandsche Zending in „De Ster”.

Dat wij allen getrouw blijven aan het verbond, hetwelk wij éénmaal met onzen Hemelschen Vader hebben gemaakt, zoodat wij dien kroon mogen ontvangen, welke aan de getrouwen beloofd is, is de wensch en bede van uw broeder in het Évangelië,

J. KONIG Jr.

Murray R. F. D. 3
Walkerlane Box 122,
Utah, U.S.A.

Conferentie-Aankondiging.

De Amsterdamsche conferentie zal Zaterdag 3 en Zondag 4 Maart gehouden worden. Zaterdagavond 8 uur ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering. Alle leden worden uitgenoodigd deze vergadering bij te wonen.

Zondagmorgen 10 uur, Zondagnamiddag 2 uur en Zondagavond 7 uur, groote openbare vergaderingen in de zaal Leidschegracht.

Alle zendingen en leden worden uitgenoodigd deze groote conferentie bij te wonen.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst, ouderlingen Kenneth Farr, Joseph Dalebout, Hilbertus Noorda, Lester C. Whittaker, Ralph R. Merrill en Clarence L. West.

Overleden.

Te Dordrecht is 22 December 1922 overleden Zuster Adriana van der Waal, echtgenoot van Broeder Gerrit van der Waal en dochter van Jan Stolk en Grietje Stout.

Zuster Van der Waal werd den 29sten Augustus 1880 te H.-Ido-Ambacht geboren en den 16den April 1920 door ouderling Jacobus J. van Langeveld gedoopt. Bevestigd door ouderling B. van Raamsdonk den 25sten van dezelfde maand.

Ons gebed stijgt ten hemel en smeekt God om in genade neder te zien op den echtgenoot en de acht kinderen, welke de overledene achterlaat.

INHOUD.

Redevoering	blz. 49		Van over de Oceaan	blz. 63
Verslag van de Rotterdamsche			Conferentie-Aankondiging 64
Conferentie. 57		Aangekomen 64
Rijmpreekjes 61		Overleden 64
Nicotine een zwaar vergift 62			

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.